

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 12647-09-16

1

לפני:

כב' השופטת שרה מאירי – אב"ד

נציג ציבור (מעסיקים) מר יעקב גונצ'רובסקי

התובע

דוד לידור

ע"י ב"כ עו"ד אביתר שומר

הנתבעים

1. וי אן ספורט ישראל (2015) בע"מ

2. אלון ונקין

שניהם ע"י ב"כ עו"ד אורנה שמריהו

2

3

פסק דין

4

1. בתביעה שבפנינו עותר התובע לחיוב הנתבעים ברכיבים שונים ולאחר

5

תקופת עבודה מ-15.5.14 ועד 15.6.16, עת פוטר.

6

טוען התובע כי ב-20.4.14 הציעה לו הנתבעת לעבוד אצלה ונתנה לו דף

7

פירוט תנאי עבודה, וב-15.5.14 החל לעבוד בנתבעת, אך עד לפיטוריו

8

לא נמסר לו הסכם עבודה מסודר, פרט לעדכונים בדוא"ל.

9

כל זמן עבודתו התנהל התובע מול הנתבע, מנהל תפעול ומכירות

10

בנתבעת, מי שהטעה אותו באופן מתמשך, כשגרם למצג כי הוא שכיר

11

בנתבעת בדומה לתובע, כשבפועל הוא מחזיק ב-33% ממניותיה ול-2

12

אחיו 66% וכשבפועל, הוא בעל סמכות הניהול הבלעדית.

13

כך היתל הנתבע בו, ביתר עובדי הנתבעת ובקניינים השונים, כאילו כל

14

החלטה מתקבלת ע"י הנהלת הנתבעת ובפועל קיבל ההחלטות

15

הניהוליות ללא התייעצות בגורם ניהולי אחר.

16

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 12647-09-16

- 1 קידומיו לאורך תקופת עבודתו לא ניתנו בהסכם מסודר, אלא בדוא"ל
2 המסביר על ההטבה.
3 התובע עותר להרמת מסך ולרכיבים שונים וסה"כ לסך 92,997 ₪.
4 [נדון בפירוט טענותיו, בהתייחסותנו לכל רכיב].
5
6 .2. הנתבעים בהגנתם עתרו לדחיית התביעה כנגד הנתבע, משאין כל עילה
7 להרמת מסך, כשאין בטענותיו כדי תביעה כנגד הנתבע.
8 עוד עתרו לדחיית התביעה גופא, לכך כי התביעה עותרת ל-75,000 ₪
9 מתוך סה"כ כ-92,000 ₪ בגין נזק ממוני ולא ממוני שכלל לא פורטו,
10 כשעסקינן בעובד ש"גנב" את כל שמות הלקוחות, ועבר לעבוד בחברה
11 אחרת ופנה ללקוחותיה ואף שינה ביודעין הסיסמא במאגרי המידע
12 שלה ומשכך, עתרה לקזז מכל סכום, סך 10,000 ₪ בגין נזקיה.
13 הוכחו טענות התובע ונטען גופא לרכיבים השונים (גם לטענותיה
14 נתייחס בכל רכיב).
15
16 .3. ביום 5.6.17 התקיים דיון מוקדם בפני כבוד הרשמת (כתוארה דאז)
17 ע. ריכטמן.
18 התובע הגיש תצהיר עדות ראשית שלו ושל רעייתו.
19 מטעם הנתבעים הוגש תצהירו של מר יהונתן ונקין, אחד מ-3 בעלי
20 המניות בנתבעת ("יהונתן") ותצהיר הנתבע. ביום 26.11.18 נשמעו
21 בפנינו עדויות הצדדים. סיכומי הצדדים הוגשו בכתב.
22
23 .4. ולהכרעתנו -
24 הנתבע .א.
25 בתביעתו טוען התובע כי כל זמן עבודתו בנתבעת (כזכור,
26 שנתיים) התנהל רק מול הנתבע, כי יש לשים לב ודגש על

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 12647-09-16

1 "ההטעיה המתמשכת" של הנתבע כלפי התובע, שהציג עצמו
2 "באופן שיקרי ומטעה – כמנהל תפעולי בלבד" אשר אין בידו
3 לקבל החלטות ובכל נושא או בקשה של התובע עליו להעביר
4 המלצתו להנהלת החברה והם אלה אשר יחליטו בנדון. במילים
5 אחרות, אלון גרם למצג כי הוא שכיר בנתבעת בדומה לתובע"
6 (כך במקור).
7 כמדומה, די באמור ועל פניו, כדי דחיית טענות התובע בנדון!
8 ראשית, פרשנותו ומסקנותיו של התובע – לו המה בלבד.
9 שנית, האמנם כשבעל מניות (1/3) ודירקטור (1/3) כך אומר –
10 יש בכך "מצג" כלשהו? גם בעל מניות "מהותי" אינו הופך
11 בהתנהלותו זו או ב"דבריו" כנטען, ל"הטעיה", ל"שקר" או
12 לאחריות כנטען; ואף אם לא קיבל התובע מענה לבקשותיו
13 (בהסבר כי החלטה תתקבל ע"י הנהלת הנתבעת) אין כדי
14 הטעייה, שקר, הולכת שולל וכיוצ"ב טענות סרק!
15 לא מצאנו עד כאן בטענותיו, כ"מהתל" בתובע – ודאי אין בפנינו
16 קניינים ו"יתר עובדי החברה" בהם, כטענת התובע – היתל
17 הנתבע! ואף אין בכך כנטען, כדי יצירת "מצג של ארגון גדול
18 מעבר לקיים בפועל"; גם אם "כל החלטה, טענה, אמירה או
19 התנהלות של הנתבעת הן תוצאה ישירה מפעולתו של אלון" –
20 עדיין אין בכך לחבות אישית או להצדקה עובדתית-משפטית
21 להרמת מסך!
22 גם הנטען בתביעה, לפיו מפניית התובע אליו בדוא"ל ב-11 במאי
23 "החל אלון במסע של איומים ודרישות מגוחכות מתוך נקמנות
24 וניסיון להרע לתובע" – אף בכך אין כדי הרמת מסך או חבות
25 אישית!

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 12647-09-16

1 גם טענותיו של התובע "המסכמות" הנמקתו לתביעה בנדון (ס' 87) – כל כולן אינן אלא "למיטב ידיעתו של התובע" (ס' 91), ובין
2
3 אם בשיחת הטלפון הודיעו כאמור ובין אם אין גורם הנהלה
4 אחר בנתבעת – אין בכך כדי הנמקה כלשהי להרמת מסך, שהרי
5 "מנהל תפעולי" תפקידו לנהל אכן תפעולית, ודאי בהיותו מנהלו
6 הישיר של התובע.
7 לא ברור מהתביעה – מהו אותו חות"ל, או קיפוח התובע, או
8 הולכת שולל, או "הבטחות אישיות", שמאפשרות-מצדיקות
9 הטלת חבות אישית.
10 נדמו הטענות בעינינו, כבר ממקרא התביעה, כ"קִיבוץ" טענות
11 מהכא ומהתם, כדי ליצור נופך, שמא עילה, או הצדקה לנפח,
12 שהינו חסר ומכל מקום והעיקר – שלא בוסס.
13 עיינו בתמלילי ההקלטות שהציג התובע, כמוכיחות טענותיו
14 (כטענתו בס' 90 לתביעה):
15 ת/3 [(סעיף 15 לתצהירו, ערב יום העצמאות ולפי סעיף 14
16 לתצהירו המועד הוא 12.5.16) ויוער כבר עתה: הגם שהופנה
17 עובר לתצהירו לכך "שלא בדק" התאריכים שטען להם;
18 ובענייננו – 12.5.16 הוא יום העצמאות ולא ערב יום הזכרון;
19 אגב, כעולה מדברי התובע עצמו, שורה 14, עמ' 1] - אין בכל
20 התמליל האמור, עילה או עובדה אחת המוכיחה טענות התובע,
21 שיש בה להרמת מסך/חבות אישית (ולא נתייחס לכך ששורות
22 5-6 עמ' 1 מלמדות כי אין מדובר ב"תמליל כדבעי! – משזו
23 פרשנות של "מאן דהוא", מה גם שלא נלווה לתמליל אישור
24 כדין של המתמלל, ואף לא של התובע, בתצהירו), שהרי כל
25 שאומר הנתבע: "מבחינתני", ביקשתי, יתקיים שימוע,

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 12647-09-16

1 "מבחינתי סיימת", "את ההחלטות יקבלו מי שמחליט",
2 "ייתקיים שימוע", "יש לי המלצה לסיים אתך...".
3 ב-2 עמודי התמליל, אין ולו אות אחת, שמסבירה התביעה כנגד
4 הנתבע!
5 שוב נזכיר, מעבר לכך שאין בתמליל תאריך ושעה לשיחה (אין
6 בתצהיר טענות עובדה מחוייבות להקלטה; והתאריך הנטען
7 בסעיף 15 ו"תאורו" – אינו אפשרי: 12.5, "יום לאחר מכן", יום
8 לאחר 11.5.16 שבסעיף 14, אינו "ערב יום העצמאות" אלא יום
9 העצמאות, כנטען כאמור בשורה 14).
10 ולת/5 [גם כאן, טען שוב התובע בתצהירו בטעות (ס' 16) "באותו
11 היום 11 מאי 2016, ערב יום העצמאות" ומצרף מוצג זה, שוב
12 בלא לציין מתי נתקיימה השיחה, או פרטים מחוייבים אחרים
13 להקלטה כאמור]: עולה (עמ' 1 שורה 26) כי התובע טוען שזהו
14 "ערב יום העצמאות" – ואין לדעת, בהעדר גרסת עובדה ברורה
15 מטעם התובע, אם מדובר בהקלטה שקדמה לת/3, או מאוחרת
16 לה.
17 עוד ראוי להבהיר בהתייחס לתמליל שהוגש (והדברים נכונים
18 גם ביחס לת/3) כי ברור שאינם ההקלטות בשלמותן (כך גם
19 באשר לת/6, או ת/9; וכך אף באשר לת/2א, שצורף לתצהיר
20 רעייתו).
21 ולת/6 – גם בו (כבקודמיו) אין דבר וחצי דבר ע"מ להוכיח חבות
22 אישית ו/או הרמת מסך.
23 עוד ראוי לומר כללית בהתייחס לתמלילים שהוגשו – כי לא רק
24 שאין מקום "להערות תוכן" של המתמלל/מסקנות", אין
25 מקום להגיש תמלילים בהדגשות.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 12647-09-16

1 ובאשר לנטען בסעיף 14 לתצהיר התובע: מעבר לכך שאין כל
2 הוכחה לציטוט זה – יש בו דווקא להפריך טענות התובע
3 ל"רמאות" כזו או אחרת של הנתבע – משע"פ הציטוט שמציג
4 התובע, ציין הנתבע לא כי החליט – אלא דווקא כי "ימליץ".
5 ועוד ובהקשר זה: אם טען התובע כי הטלפון שלו מקליט
6 "מעצמו" – קשה להבין, הכיצד אין בפנינו הרבה יותר הקלטות,
7 ודאי לאור הנטען בתביעה, מחד ומאידך, ברישא ת/3 טוען
8 התובע "כל השיחות שלנו מוקלטות". כך אישר גם בפרוטוקול
9 (עמ' 5 שורות 26-27). רק בח.ג. שמענו לראשונה כי היישומון
10 מוחק השיחות – אך "בחר" להגיש סה"כ 3, שאינן מוכיחות
11 דבר לענייננו.
12 עוד נציין כי בהמשך עדותו טען (בניגוד לעדותו קודם) כי לא כל
13 דבר היה מוקלט. אלא שדברי הנתבע, בסעיף 14 הוצגו כצטוט
14 ולא ב"רוח" הדברים! – גם "הסברו", כביכול, היה זה בשיחה
15 פיזית (לא טלפונית; עמ' 12 שורה 32) – נסתר מיניה וביה,
16 מהצהרתו שברישא סעיף 14!
17
18 יהונתן והנתבעים טענו כי מדובר ב-3 בעלי מניות ומנהלים, וכי
19 ההחלטות מתקבלות ע"י שלושתם יחדיו, וכך אף התקבלה
20 ההחלטה על פיטוריו של התובע.
21 בעדותו – אישש יהונתן גרסה זו. כן אישר כי התובע קיבל
22 תוספות שכר, הגם שלא התנהל מולו (בהיותו אחראי על
23 המחלקה הקמעונאית, ארועי מכירה), כי התובע לא היה חלק
24 מהמחלקה שלו והחלטות/תוספות/קידומים התקבלו בהחלטת
25 כל ה-3; בהחלטה משותפת הועלה שכרו; השתתף בהחלטה על
26 פיטורי התובע.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 12647-09-16

1 הנתבע העיד כי הוא דירקטור, בעל מניות, מנהל תפעול ומכירות
2 ואחראי על כח אדם ומכירות בנתבעת. הוא קיבל את התובע
3 לעבודה, והתובע היה כפוף ישירות אליו. החברה (הנתבעת) זה
4 הוא ועוד כמה אנשים.
5 מח.נ. של הנתבע ומתשובותיו, דווקא עלה כי אינו מטפל בכל
6 התחומים ואינו יודע את כל הנתונים (ראה לדוגמא עמ' 55, 59,
7 61).
8 ראוי לומר עוד – "הרוח החיה" בתאגיד, אינו חב באופן אישי
9 בחובותיה. ברור לכל כי תאגיד פועל ומופעל ע"י בני אדם,
10 שהם "הרוח החיה". אך בשל כך, אין הם חבים בחובות
11 התאגיד.
12 ועוד נציין "רשלנות זלזול והתעמרות" אף הם אינם עילה
13 להרמת מסך בהליך דנא.
14 ובאשר לטענה – המובלעת – בסיכומי התובע בהקשר זה (עמ'
15 3, בסעיף 3) כי נוכח משכרו הפרשות לקרן פנסיה אך לא בוצעה
16 כל הפרשה לקופה (ההדגשה במקור), חרף טענותיו אלה
17 בסיכומיו – אין כל זכר לטענת עובדה בנדון, בהקשר לחבות
18 הנתבע, בכל 12 עמודי התביעה!
19 (ואגב, לא בכדי התנגדה ב"כ הנתבעים לשאלות לנתבע בנושא
20 הפרשות לפנסיה שלא הועברו, משאכן עסקינן בשינוי חזית
21 לנטען בתביעה). בהתאמה, בסיכומיו טען הנתבע כנגד הרחבת
22 חזית של התובע בהקשר זה.
23
24 [ונזכיר – הגם שטען בתביעתו (סעיף 43 ושוב בסעיף 96) כי בידיו
25 שיחות (ודוא"ל) המוכיחות את כל אשר נכתב לעיל – בתמלילים
26 שבפנינו אין ולו בדל הוכחה, ולו לדוגמא לנטען בסי' 51 לתביעה].

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 12647-09-16

1 עוד הפנה הנתבע לכך כי אין בכל כתביו של התובע הנמקה
2 משפטית בהלימה להוראות סעיף 6 לחוק החברות, ול"מקרים
3 חריגים" שנמנו בו, או כל עילה אחרת שהוכרה בדין!
4 (כאסמכתאות המפורטות בסיכומיו), ודי אם נפנה לקביעתו של
5 ביה"ד הארצי בענין טוקו שף.
6 למעלה מן הצורך נציין כי "המצג" שטען לו התובע ל"ארגון
7 גדול" דווקא לא הוכח בפנינו בשאלות שהוצגו לנתבע בח.ג.,
8 ובמענה להן, מה גם שמצג בדבר "ארגון גדול", אף הוא אינו
9 בסיס להרמת מסך.
10 צר לנו כי לא השכיל התובע לחזור בו מענין זה עוד טרם
11 פסיקתנו. מלל וזמן רב הושחתו שלא לצורך גם בענין זה – ולא
12 בכדי עותר הנתבע לחיוב התובע בהוצאות.
13 בהעדר ראייה כלשהי, או הצדקה עובדתית או משפטית כלשהי,
14 להרמת מסך או לחיובו האישי של הנתבע – דין התביעה כנגדו
15 להדחות.
16
17 בנסיבות אלה – התובע ישא בהוצאות הנתבע, משנדחתה
18 התביעה כנגדו ובלא קשר לתוצאות התביעה כנגד הנתבעת, בסך
19 5,000 ₪, סכום שישולם בתוך 30 יום, אחרת ישא ה"ה וריבית
20 כחוק מיום הגשת התביעה ועד לתשלום בפועל.
21
22 נ.צ. מבקש להוסיף: כנ.צ. ותיק ומנוסה שנים בחיי עבודה –
23 ותוך כדי הדיון חשתי כי התובע אינו משיב לשאלות ומעלה
24 וטוען טענות בלתי מבוססות, לא משכנעות ואף מתוך נסיון
25 נקמנות, שמא, ע"מ להטיל אימים, בתביעה אישית. אינני
26 משפטן, אך לא מצאתי פגם בהתנהלות הנתבע כמנהלו הישיר

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 12647-09-16

1 של התובע; אף אם רק על פיו "יישק דבר" – לא היה בכך כדי
2 להצדיק הגשת התביעה כנגדו. לטעמי, ראוי היה אף לחייבו
3 בהוצאות הנתבע בסכום גבוה יותר, אך משדעתה של כבוד
4 האב"ד היא המכריעה במחלוקת בין עמדותינו, מסכים אני
5 לסכום שפסקה.

6

7 ב. תנאי עבודה; "אי מסירת חוזה העסקה מסודר"

8 לטענת התובע בתביעתו, הנתבעת (או מי מטעמה) פנתה אליו
9 בעת עבודתו במדנט והציעה לו לעבור אליה, וכי "למעשה,
10 התובע עזב את מקום עבודתו הקודם על מנת לעבוד בנתבעת"
11 (סעיפים 9-11).

12 עוד טען כי "פרט לדף המפרט את תנאי העבודה" לא נמסר לו
13 הסכם עבודה מסודר עד לפיטוריו, פרט לעדכונים בדוא"ל (שם
14 סעיף 12).

15 בתצהירו מוסיף התובע טענות עובדה (גם בענין זה). כך, טען כי
16 "נאמר לו בצורה מפורשת" כי הנתבעת תפריש לקרן השתלמות
17 אחרי 18 חודשי עבודה (מעבר לכך, שכך נרשם בתנאי העבודה).
18 כן קיבל עדכונים בתנאי עבודתו בדוא"ל. בעדותו אישר התובע
19 כי פוטר ממקום עבודתו הקודם (מדנט), כי היה לו סכסוכים עם
20 מנהל התפעול שלו שם, גם בנושא אישי.

21

22 הנתבעת הכחישה הטענות, טענה כי התובע פנה לנתבעת בבקשה
23 להעסיקו, דרך קרוב משפחה (אריק), לא הוכרח לעזוב את
24 מקום עבודתו הקודם, ובנספח יש את כל האמור בפירוט כתנאי
25 העבודה.

26

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 12647-09-16

1 התובע טוען כי לא קיבל "הסכם העסקה מסודר" ועתר לסך
2 5,000 ₪.
3
4 נספח א' לתביעה, כותרתו "תנאי שכר סוכנים, סוכן שטח, מ-
5 22.4.14"; אין חולק שאין מדובר בטופס תנאי עבודה שנקבע
6 בחוק הודעה לעובד, אלא, שהתובע לא טוען לכך.
7 והנה – עפ"י דין, אין חובה להסכם העסקה ואין חובה כי פרוט
8 תנאי העבודה (בחוק) יחתם ע"י העובד. מנגד, ברור כי לא
9 מדובר בתנאי שכר יחודיים לתובע, אלא מדובר בתנאי שכר
10 הרלוונטיים לסוכני שטח בנתבעת (כאמור מפי הנתבע בדוא"ל
11 22.10.15 בת/2; = ללא אפליה).
12
13 בהתאם, עיון בפרטי השכר – מעלה כי אין בו אזכור ל"בונוס
14 חָבֵר", או להתחייבות לכזה.
15 מנגד, עולה מתכתובת מאוקטובר 2015 (ת/1-2), שאין בה כל
16 רמז להתחייבות/הבטחה לבונוס חָבֵר (או בסכום כלשהו).
17 לכשעצמנו, לא מצאנו כל פגם בנספח א' לתביעה כמרכז
18 ומתמצת תנאי עבודתו של התובע, מחד ומאידך, אין בתביעה
19 טענה כי הסכמות התובע והנתבעת, כעולה מהדוא"לים שהציג
20 – כי תנאים אלה, החדשים, לא כובדו וכי הוא תובע על פיהם.
21
22 שוב נציין כי ברוב מלל ונייר – כמדומה "הלך הטפל אחר
23 העיקר", ומכל מקום לא הוכחה הפרה של הנתבעת את החוק.
24 נציין כי התובע עצמו בתביעתו טוען כי במהלך תקופת עבודתו
25 קיבל מספר קידומים, לא בהסכם מסודר, אלא בתכתובות

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 12647-09-16

1 דוא"ל, ולא מצאנו בהתנהלות כאמור, משום פגיעה כלשהי,
2 משוודאי מקיים הדוא"ל את חובת הכתב.
3 כך או כך, משאין בפנינו בהתנהלות האמורה כדי הפרה של
4 חובת הנתבעת עפ"י חוק הודעה לעובד – נדחית התביעה ברכיב
5 זה.

6
7 ג. בונוס חבר 1,500 ₪

8 טוען התובע בתביעתו כי פעמיים בשנה השתתפה הנתבעת
9 ב"יריד חבר", ואז קו מכירותיו לא היה פעיל ולכן, היה מקבל
10 בונוס 1,500 ₪; באפריל 2016 התקיים יריד כאמור, "נאמר לו"
11 בשיחת טלפון כי היתה עליה של 30% במכירות והבונוס שיקבל
12 יהיה גבוה מהקודמים. למרות ש"הובטח לו" בונוס כזה – לא
13 קיבלו (סעיפים 26-27; ההדגשות שלנו).
14 הנתבעת הכחישה הנטען, טענה כי בונוס אינו ניתן אוטומטית
15 אלא למי שזכאי לו. התובע לא זכאי לבונוס ולפיכך, לא שולם
16 לו; לא הובטח לתובע דבר, מדובר ב"בדיה אחת גדולה".
17 להוכחת טענתו בענין הוגש תצהיר רעייתו בו נטען (סעיף 9) כי
18 היתה עדה לשיחה בין התובע לנתבע בו אמר לו כי "מכירותיו
19 עלו ב-30% ביחס לשנה שעברה ולכן הבונוס שדוד יקבל השנה
20 יהיה גבוה יותר" – מעניין לציין כי אין אזכור בתצהירה לאופן
21 בו היתה "עדה" לשיחה, לא לכך שהתקיימה ביושבה ברכב,
22 שיחה בדיבורית הרכב [ו"לא" בטלפון של התובע כטענתו-
23 הסברו בעדותו, לכך שלא הוקלטה], אינה מציינת מועד (גם לא
24 משוער) לאותה שיחה – והעיקר, כלל לא מתייחסת ספציפית,
25 ל"בונוס חבר"!

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 12647-09-16

1 הוסיפה הרעייה בח.נ. והסבירה כי אינה יודעת תאריך, אך היה
2 זה בסופ"ש שלאחר הארוע, כשהיו בדרכם לצימר, או סופ"ש
3 אח"כ, חושבת באפריל, הנתבע אמר, "שבגלל שדודי היה איתם
4 כל הזמן" עלו המכירות ב-30% מארוע קודם ו"שהוא יצפה
5 לבונוס הרבה יותר גדול ממה שהוא קיבל לפני כן". בוודאות
6 שמעה שהבונוס יהיה יותר (עמ' 24-25).
7 עיון בתלושי השכר של התובע מלמד כי ב-8.15 קיבל "בונוס
8 ארוע "חבר", סך 1,500 ₪, אך לא מצאנו בונוס כאמור ביתר
9 תלושיו (גם בתקופת פסח 2015) וממילא, מעדות הרעייה כלל
10 לא שוכנענו כי "הובטח" בונוס כאמור בעת כלשהי, טרם יריד
11 חבר 2016, או באותה שיחה טלפונית לרכב, כטענת התביעה. די
12 אם נפנה למודגש לעיל, למילים בהן השתמשה רעיית התובע,
13 לפער בין "הובטח" /יקבל", לבין "יצפה" לקבל!
14 בל נשכח גם כי ה"הנמקה" לבונוס האמור, שנתנה הרעייה
15 בעדותה, היא היפוכה של ההנמקה שנתן התובע בתביעתו,
16 לזכאות לבונוס חבר – קרי: התובע טען כי ההנמקה היא כי קו
17 מכירותיו(הרגיל) היה לא פעיל בזמן היריד (משמע, "מפסיד"
18 עמלות שיכול היה אחרת לקבל; ראה גם סעיף 12 לתצהירו)
19 ובפנינו נטען כי זכאי הוא בשל השתתפותו שעות רבות
20 (כטענתה) ועלייה במכירות כתוצאה מנוכחותו ביריד
21 חבר!(כשה"זהות" בגרסה היא רק בטענה ל-30%...).
22 ויותר מכך – "מגדיל" התובע וטוען (ס' 13 לתצהירו ההדגשות
23 שלנו) כי הבונוס שיקבל יהיה אף גבוה יותר "מהבונוסים
24 הקודמים שקיבלנו עד כה" – ולא רק כך שהוא ורעייתו, ככל
25 הנראה, לא שמעו אותה "הבטחה" – עיון בתלושים מלמד שלא
26 קיבל אלא פעם אחת בונוס כאמור!

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 12647-09-16

1 הנתבע הכחיש הבטחה לבונוס בסך 1,500 ₪ וטען כי העובדה
2 שהתובע קיבל בונוס בעבר – אינה אסמכתא להבטחה לבונוס
3 בכל שנה.

4 בח.ג. הוסיף כי התובע לא ממש "נתן כתף" ביריד.
5 בסיכומיו מפנה התובע לת/9 (עמ' 41 בנספחי תצהירו). התובע
6 עצמו, המקליט, אינו טוען להבטחה, או להבטחה לסכום גבוה
7 יותר מבעבר; וגם זה, לאחר שהנתבע אומר לו ש"בונוסים זה
8 הטבה זה לא חובה", "לא בטוח שיהיה", כי "מי שמחליט הוא
9 קובע אם יהיה או לא יהיה".

10

11 ובניגוד לנטען בסיכומי התובע – אין בפנינו נסיון הטעיה של
12 הנתבע בח.ג. ומשעדויות התובע כלל לא שכנעונו, כי הובטח
13 בונוס חבר, הגם שעולה מדברי הנתבע שם כי המליץ להנהלה על
14 בונוס, ובהנחה (משאין לנו גרסת עובדה מהתובע בנדון) כי
15 השיחה הנדונה נערכה אחרי יריד חבר שלקראת פסח 2016.
16 ואם נוסיף לכך את התייחסותנו לעיל, בפרק קודם בהכרעתנו –
17 הרי, משלא הוכח ולא שוכנענו כלל כי מדובר בהבטחה, מועדה,
18 סכומה, תנאיה וכיוצ"ב – נדחית התביעה ברכיב זה.

19

20 קרו השתלמות .ד.

21 טוען התובע כי זכאותו לקרו השתלמות נקבעה בנספח תנאי
22 השכר, בו נקבע כי לאחר 18 חודשים זכאי הסוכן לקרו
23 השתלמות.

24 כך טען גם במהלך השימוע, כשהנתבע טען בפניו כי החוזה
25 השתנה עם קידומו ואינו זכאי עתה להשתלמות.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 12647-09-16

1 עדכון תנאיו באמצעות דוא"ל אינו מבטל התחייבות החברה
2 להפריש לקרן השתלמות; מעולם לא ויתר על הפרשה זו ועקב
3 התעקשותו לקבל את שהובטח לו – פוטר.
4 התובע עותר לסך 3,825 ₪ (בלא שהגיש חישוב המסביר
5 הסכום).
6 בפנייתו לנתבעת מ-30.5.16, דרישתו לזכויותיו לאור פיטוריו מ-
7 16.5.16, חישב זכאותו לפי 7.5% משכר של 8,500 ₪, ל-6
8 חודשים החל מ-11.15.
9 בהגנתה הכחישה הנתבעת הטענות, תוך שטענה כי ב-10.15
10 הודיעה לתובע כי היא (לא) מתכוונת לשלם לו את קרן
11 ההשתלמות [בדיון בפנינו הוברר את שצויין על ידנו לעיל
12 בסוגריים, קרי: כי חסרה המילה "לא" מההגנה].
13
14 הנתבעת בתצהירה טוענת למעשה, ל"הסכמה" בהתנהגות, כך
15 שההתחייבות לקה"ל לא תקויים. התובע הכחיש הנטען
16 ובסיכומיו, טען כי פנה מספר פעמים בנושא עוד טרם פיטוריו,
17 תוך הפנייה לעמי' 20 (נספח ת/4), ותוך שטען כי עיכוב בהגשת
18 תביעה אינו ויתור על זכות, או ראייה להסכם חדש.
19 בסיכומיה טענה הנתבעת כי המשיך בעבודתו (ולא התפטר) מיד
20 לאחר השינוי, ורואים אותו כמי שהסכים בהתנהגותו לתנאי
21 החוזה החדש וכמנוע מלטעון בדיעבד בענין – וכאן, מש-18
22 חודש משמעם מ-15.11.15 (מועד עליו מסכימים הצדדים)
23 ומשהגיש תביעתו למעלה מ-10 חודשים אח"כ, יש לדחות
24 תביעתו. הצדדים שניהם נסמכים בטענותיהם על דב"ע נד/86-3
25 גולן נ' אל.די. בע"מ.
26

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 12647-09-16

1 יצויין כי בנספח א' צויינה הזכאות כ"הטבה" (אחת מ-3)
2 המותנות בפרק זמן של עבודה.
3 עוד ראוי לציין כי בין הצדדים התקיימה תכתובת רבה
4 באוקטובר 2015 (ת/2,1 לתובע) – אעפ"כ, אין בתכתובת זו, ולו
5 רמז, התייחסות לדרישה בנושא זה, מחד ומאידך, לבטולו,
6 במפורש.
7 דווקא הנתבעת (ת/2) בדוא"ל של הנתבע לתובע בשינוי המדובר,
8 מאזכר זכאות לק"ה!, מחד ומאידך, כי הסכמי עבודה נועדו
9 להתקיים כשהם כתובים.
10
11 הגם שאין חולק כי אין בפנינו, טרם מאי 2016, עת ברי כי יחסי
12 הצדדים עלו על שרטון – כי התובע אכן פונה ודורש ביצוען של
13 הפרשות לקה"ל, וכך במהלך 7 החודשים שעם סיום עבודתו!
14
15 עובדה זו יכלה לשכנע (כעולה גם מהתנהלותו ככלל, כמשתקפת
16 מהמכתבים שבפנינו) – כי, ככל הנראה, "הסכים" התובע, גם
17 אם בהתנהגות/בשתיקה/באי עמידה על דרישתו – לביטולה של
18 זכות זו. אלא, שמנגד, שינוי בתנאים שנקבעו בכתב – על
19 הנתבעת היה להצביע על הסכמה כתובה – לביטולה.
20 יחד עם זאת, משסכומים לעולם מוכחשים, ומשאין מדובר
21 ב"חישוב" אותו לא סתרה הנתבעת (כטענת התובע בסיכומיו) –
22 מצאנו להזכיר כי אין בתנאי השכר איזשהי הסכמה לאחוז
23 ההפרשה לקה"ל ועפ"י המוכר מהליכים ומהסכמות שונות,
24 אחוז ההפרשה לקה"ל אינו בהכרח 7.5% (כחישוב התובע; אגב,
25 התובע אינו מבהיר על בסיס מה כך עתר). מנגד, הנתבעת לא
26 טענה בהקשר זה.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 12647-09-16

1 לאחר ששקלנו כל אלה ומשלטעמנו, בנסיבות ראוי היה לנתבעת
2 לבסס בכתובים "ביטול" הטבה שצויינה בתנאי העסקה –
3 ומנגד, אין בהם כאמור אחוז הפרשה – מצאנו לחייבה ב - 7.5%
4 ל-6 חודשי עבודה וסה"כ, כנטען בתביעה.

5

6 השלמת הפרשה לקופ"ג .ה.

7 טוען התובע כי מששכרו הורכב משכר ומעמלות שונות, מהוות
8 העמלות חלק משכרו, ולפיכך, זכאי הוא להפרשות לקופ"ג גם
9 עבורן. עוד טען כי משהגיע עם הנתבעת להסכמה כי משכורתו
10 לצורך חישוב פ"פ היא 12,913 ₪, יש להשלים לו סך של 3,950
11 ₪.

12 הנתבעת אישרה בהגנתה הטענה ביחס למשכורתו הקובעת, אך
13 לא אישרה הסכום שנתבע, בהעדר חישוב.

14

15 נציין כי במכתב ב"כ התובע לנתבעת מ-17.7.16 נטען לסכום של
16 6,911 ₪.

17 בתצהיר התובע צורף חישוב ת/10 (אגב, לא לפי "השכר
18 הקובע", אלא תוך השוואה בין השכר כולל עמלות, לשכר
19 ממוצע לחודש רלוונטי וחישוב 6% הנמוך מהשניים).

20

21 הנתבע מגיב לכך בתצהירו בטענה כי חישוב התובע מוטעה, תוך
22 שהפנה לחודש 4/16, כאשר ההפרש בין השכר הקובע לשכר
23 הממוצע, מניב הפרש שונה מהמצויין בחישוב התובע.

24

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 12647-09-16

1 טענת הנתבעת מתעלמת מכך כי התובע חישב זכאותו באופן
2 נכון, מחד, אך מאידך, הפחית מסה"כ את הסכום הנמצא
3 בקופה (ולא את הסכום שהופקד).

4
5 כלומר, חישוב התובע לסה"כ ההפקדות שצריך היה לבצע, נכון
6 הוא. מנגד, מסכום זה היה נכון להפחית את סה"כ הסכום
7 שהופקד, ולא ש"נמצא" בקופ"ג.
8 בהתאם, משחישוב התובע מקובל עלינו כנכון עפ"י הדין –
9 נערת התביעה ברכיב זה.

10
11 שווי שימוש ברכב .ו

12 טוען התובע כי הוצמד לו רכב לצרכי עבודתו (רנו קנגו ואח"כ,
13 סיטרואן ברלינגו), כי שווי השימוש שנרשם בתלושיו הוא מוגזם
14 ומופרח (כך במקור), 5,000 ₪ לחודש, מה שגרם לתשלום מס
15 הכנסה ביתר בסך 1,516 ₪.

16 עוד טען כי לאור זקיפה זו, לא מדובר ברכב לשימוש החברה
17 בלבד, אלא גם ברכב "השייך" לתובע(כך במקור) ונתון לשימוש
18 לאחר שעות העבודה ולפיכך, לא היתה רשאית הנתבעת לדרוש
19 החזר הרכב לאלתר. טוען עוד התובע כי הובטח לו בתחילת
20 עבודתו כי "שווי הרכב" יהיה 285 ₪ בלבד.

21 הנתבעת בהגנתה הכחישה הנטען וטענה כי ככל ששולם מ"ה
22 ביתר עליו לפנות למ"ה ולקבל החזר.

23 לתצהירו מצרף התובע חישוב שימוש ברכב (ת/12) ואישור שווי
24 שימוש מאתר רשות המסים (ת/13).

25 עיון בתלושי השכר מלמד, כי מדי חודש חושב לתובע שווי
26 שימוש ברכב בשיעור מסויים.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 12647-09-16

1 אין בפנינו שיעור מ"ה ששולם בגין שווי רכב, מדי חודש בחודשו
2 (או עפ"י מה חושב זה בת/12). גם אין בפנינו לפי מה היה נכון
3 לחשב שווי הרכב טרם 2016 (משת/13, עמ' 72 לנספחיו,
4 מתייחס רק לשנת 2016; הגם שסביר כי ל- 2015 סכום שווי
5 הרכב, גבוה יותר). עוד נציין כי התובע עצמו טען גם לשימוש
6 ברכב אחר, לתקופת זמן שלא הובהרה, מה שודאי אינו מוכיח
7 הבסיס לחישוביו.

8
9 איננו מקבלים טיעוניו של התובע בסיכומיו בהקשר זה (ולא רק
10 משלא נטענו בתביעתו), משלא הוכחו בפנינו העובדות בבסיסם
11 (ודאי לא כ"הנמקה" להרמת מסך!)

12
13 לטעמנו, בנסיבות, ככל שאכן עולה כי שווי שימוש בחודש
14 מסויים חושב לא כראוי (ונבהיר כי אין בפנינו נתונים לאחוז
15 מהשווי מדי חודש) וככל שאכן סבור התובע כי שילם מ"ה ביתר,
16 הרי עליו לפנות לשלטונות המס ולקבל החזר. ודאי לא הוכח
17 בפנינו "יתרון" שצמח לנתבעת בהקשר האמור, משעסקינן
18 בפנינו אך בניכוי מס משכרו של התובע.

19
20 הנה כי כן נדחית התביעה ברכיב זה.

21
22 עמלות מאי

23 עד לפיטוריו ב-16 למאי עבד התובע כסוכן שטח והיה על
24 הנתבעת לשלם עמלותיו בגין 15 יום. משלא סופקו לו הנתונים,
25 נסמך הוא על ממוצע עמלותיו בחודשים הקודמים ועתר ל-
26 2,206 ₪.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 12647-09-16

1 בתצהירו חזר על טענות אלה (ולא הוסיף להן טענה/אסמכתא).
2 הנתבעת הכחישה הנטען וטענה כי לא עבד אלא שהה במחלה
3 ולא היה זכאי ממילא לעמלה.
4 גם הנתבע בתצהירו חזר על טענת הנתבעת, תוך שהפנה לתלוש
5 מאי.
6 עיון בתלוש מאי מלמד אכן כי שכרו שולם בגין מחצית החודש,
7 תוך ניצול ימי מחלה – ענין שהתובע, משום מה, כלל לא
8 התייחס אליו בתצהירו. כך גם, אין בפנינו הסבר/חישוב לסכום
9 הנתבע ועל בסיס אלו "עמלות", או אלו חודשים.
10
11 נציין כי בסיכומיו טוען התובע (סי' 4, עמ' 4) כי לא קיבל עמלות
12 "עבור חודשי עבודתו הקודמים לפיטוריו" (ההדגשה הוספה),
13 תוך הפניה לתביעה. כאמור בתביעה (בסעיף 67) דובר רק על 15
14 ימי עבודה בחודש מאי; שמא, לכך כיוון בסיכומיו.
15 "קשה" להבין הטענה כי הנתבע לא הכחיש דבר בחקירתו – ולא
16 רק משהכחיש הזכאות בתצהירו, אלא פשוט משהפניה (עמ'
17 45, שורות 8-9) כלל אינה לענייננו, משעניינה אחר.
18 [ודאי אין משמעות להליך שבפנינו (ולא רק לרכיב זה) לשאלה
19 אם שלמה מספק שרותי הנה"ח לנתבעת כעובד שכיר שלה/
20 במיקור חוץ/כמקבל שכר בקבוצת החברות של הנתבעת, וכו'...]
21
22 בנסיבות אלה ומשלא הוכחה הזכאות/הסכום הנטען – נדחית
23 התביעה ברכיב זה.

ח. הלנת פ"פ

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 12647-09-16

1 טוען התובע כי קיבל הודעת פיטורים והודעה מוקדמת ב-
2 16.5.16, אך השלמת פ"פ רק ב- 10.7.16 לפיכך, השלמה בסך
3 16,489 ₪ שולמה בעיכוב 10 ימים.
4 הנתבעת בהגנתה הכחישה הנטען והזכירה כי מדובר בכתב
5 תביעה טורדני.
6 בתצהירו מפנה הנתבע לכך כי עילה זו נזנחה בתצהיר התובע.
7 ואכן, גם בסיכומיו אינו עותר התובע כלל בהקשר זה.
8 הנה כי כן – די בכך לדחיית התביעה ברכיב זה.

9
10 שימוע ופיטורים שלא כדין .ט

11 טוען התובע כי נערך לו שימוע שלא כדין ולמראית עין בלבד, כי
12 הסיבות שמנה הנתבע "הזוויות ותלושות מהמציאות ונאמרו
13 כדברים בעלמא" וע"מ לפטרו, כפי שהחליט זה מכבר.
14 הנתבע הודיע לתובע בשיחת טלפון מ- 11.5.16 כי הוא מושעה
15 ולבקשת התובע נקבע לו שימוע ל- 15.5.16, בלא שנשלח לו
16 נימוק לשימוע או להשעיה. ב- 14.5.16 ביקש התובע לדחות
17 השימוע עד לפירוט הנימוקים, אותם קיבל באותו ערב והשימוע
18 נדחה ל- 16 למאי, קרי: עמד לרשותו רק יום אחד להתכונן.
19 לא נערך פרוטוקול לשימוע, כשהתובע נימק ונתן תשובה לכל
20 טענה; התובע קיבל את הודעת הפיטורין ביום בו נערך השימוע,
21 דהיינו, ללא מחשבה אמיתית, ומכתב הפיטורין לא כלל
22 התייחסות לנימוקי התובע. קיים בהליך גם ניגוד עניינים בכך
23 שהנתבע שהודיע לתובע כי הוא מושעה ואינו עוד עובד החברה,
24 שעליו להחזיר הרכב, ששלח שניים לקחת הרכב, ששלח את
25 נימוקי הפיטורין, שבפניו נערך השימוע – די בכל אלה להראות

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 12647-09-16

1 שאין מדובר בשימוע בתום לב ובנפש חפצה, ודאי כשאמר כי
2 יעביר המלצתו להנהלה.
3 התובע עתר לנוזק ממוני בסך 35,000 ₪ ולנוזק שאינו ממוני בגין
4 "עוגמת נפש, פיטורי התובע במפתיע, התעמרות בתובע אשר
5 גרמה לו להתייבשות ואלימות פיזית ומילולית בלקיחת הרכב
6 בערב יום העצמאות" בסך 40,000 ₪.
7 הנתבעת הכחיש הנטען, טענה כי נערך לו שימוע כדין, אליו זומן,
8 השימוע נדחה לבקשתו ל- 16.5.16, הנתבעת שמעה טענותיו
9 ולאחריו, החליטה לפטרו.
10 התובע לא הושעה ב- 11.5.16, התובע לא ביקש שימוע, אלא
11 זומן לשימוע, כשטען בתביעה כי הנתבע זימן אותו לשימוע (ס'
12 34, "פרק" אחר בתביעה), הנימוקים לשימוע היו ידועים לתובע,
13 ואם היה מבקש, היתה דוחה עוד את מועד השימוע; אכן לא
14 נערך פרוטוקול בשימוע. התובע אכן טען טענותיו, אך תוכן
15 (ותוכן המסמך ששלח) – מוכחש. אין כל ראייה לקשר בין
16 דרישתו לבונוס וקה"ל לפיטוריו, ונראה כי שררה אווירה לא
17 נעימה בינו לנתבעת. משהנתבעת הבינה שלא יהיה שינוי
18 ביחסים, ולאחר התייעצות, מסרה לו את מכתב הפיטורים.
19 הנתבעת שמעה את התובע בלב פתוח ונפש חפצה. אין חובה
20 לנמק במכתב הפיטורין את ההנמקות לאלה (מה שגם עלול
21 לבייש עובד; ככל שכך מבקש הוא, הרי מדובר בחוסר שביעות
22 רצון מתפקידו, אי ביצוע תפקידו עפ"י הוראות הממונים;
23 ויכוחים ואי יכולת לקבלת הוראות, הפרות משמעות, אי קבלת
24 מרות, הטרדת לקוחות, גניבת מסמכים והטעיה בנושא הדוא"ל
25 (ועוד), הוכחה טענת ניגוד עניינים. הוכחו סכומי התביעה.
26

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 12647-09-16

1 בתצהירו חזר התובע על טענותיו לעיל – אך אין בו, ולו רמז,
2 לנזק כזה או אחר, שטען לו בתביעתו!
3 הנתבע בתצהירו חוזר על טענות הנתבעת ומציין כי התובע זנח
4 בתצהירו טענותיו לנזק לא ממוני וציין כי בסיכומיו עותר
5 התובע אכן אך לפיצוי בגין נזק ממוני (35,000 ₪, סעיף 6
6 לסיכומים) והנתבעת בסיכומיה מפנה לכך כי התובע מותר
7 לביה"ד "לבחור" בין קבלת התביעה בסעד של פיתורים שלא
8 כדין ובין נזק ממוני, כמו גם לשינוי הגרסה שבסיכומיו, עת טען
9 כי פוטר בטרם נערך לו שימוע.

10

11 מוצאים אנו להוסיף כי לא נהיר "הדגש" שמוצא התובע
12 בהקשר זה בענין החזרת הרכב (כשאחת הוא לנו אם התייעץ
13 הנתבע עם המשטרה, אם לאו...).

14

15 אין חולק כי אין בפנינו פרוטוקול שימוע.
16 אין חולק כי התובע זומן לשימוע, כשלאחר הזימון קיבל פירוט
17 ההנמקות לשימוע. אין חולק גם כי הגיב לנטען כנגדו. אין חולק
18 גם כי מכתב הפיטורין אינו כולל הנמקות לפיטוריו (הגם שלא
19 בכדי טענה הנתבעת, כי אינה חייבת לנמק במכתב כאמור,
20 מכתב המפנה לכולי עלמא את הנמקותיה).

21

22 איננו מקבלים טענות התובע ל"ניגוד עניינים", חרף טענותיו
23 בנדון, משלא מצאנו כי נדרשה הנתבעת למינוי "ועדה לשימוע"
24 ומשלא התובע, כעובד, קובע מי יהיה בעל הסמכות לשימוע (או
25 להחלטה על פיטוריו/כל החלטה אחרת).

26

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 12647-09-16

1 עולה מהראיות שבפנינו כי התנהלותו של התובע בעיני הנתבעת,
2 הגדישה הסאה, עד כי זומן לשימוע. לא הוכח כי כך ארע
3 משעמד דווקא על רכיב קה"ל ו/או בונוס – משזה וזה "זניח"
4 למערכת הכלכלית ביחסי הצדדים.
5 לא מצאנו פגם בשימוע או באופן עריכתו, למעט העובדה כי אין
6 בפנינו פרוטוקול בכתב לשימוע. דא עקא, אין חולק כי התובע
7 ידע הנמקות הנתבעת לכוונה לפטרו, מחד ומאידך, כי הנתבעת
8 לאחר ששמעה את טענות התובע, הגיעה למסקנה כי ראוי
9 להביא את יחסי הצדדים לידי סיום.

10

11 עוד יש להדגיש – אין בפנינו ראייה כלשהי לנזק שנגרם לתובע,
12 ודאי לא לנזק ממוני בהקשר להפסקת עבודתו.

13 ויוער – גם מהתמלילים לא למדנו כי הופסקה עבודתו ב"גחמת
14 הרגע" של הנתבע, הגם שברור היה כי הנתבע קץ בהתנהלותו,
15 ונטייתו-המלצתו היתה לפטרו.

16 לא נסתרה עדות יהונתן כי הנושא הועלה בפני 3 המנהלים –
17 בעלי המניות וכי התקבלה בהתאם, החלטת הנתבעת, ע"י 3
18 בעלי המניות-דירקטורים.

19

20 לא מצאנו גם פגם בכך כי באותו יום בו נערך השימוע, קיבל
21 התובע מכתב פיטורין – ולו משלא שוכנעה הנתבעת כי יש מקום
22 לתיקון כלשהו. אין בכך כדי להוכיח כי טענותיו לא נשקלו
23 בכובד ראש, ושוב נזכיר כי מדובר בחברה שמנהליה הם 3
24 אחים, שיכולים היו לקבל החלטה טלפונית על בסיס המלצה
25 של אחד מהם (שבתחום סמכותו הנדון).

26

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 12647-09-16

1 כאמור, אין חולק כי לא נוהל פרוטוקול לשימוע. אין חולק כי
2 הנתבע סבור שאין חייבת הנתבעת בניהולו, משמדובר "בשיחה
3 חופשית".

4
5 הפגם היחיד שמצאנו בהליך הפסקת העבודה ואף הוא,
6 בנסיבות, אינו כה חמור, מצוי כאמור באי קיומו של פרוטוקול
7 בכתב.

8 אין בפנינו כאמור ראייה לנזק כלשהו שנגרם בשל כך לתובע,
9 ודאי לא נזק ממוני.

10

11 בנסיבות אלה – אין מקום לפסיקת פיצויים בגין אי קיומו של
12 פרוטוקול שימוע (ונדרש לעניין רק בבואנו לפסוק הוצאות).
13 הנה כי כן, ובהעדר ראיות כלשהן, לנזק כלשהו, ודאי נזק ממוני
14 כנטען – נדחית התביעה ברכיב זה.

15 בשולי הדברים נציין כי אין בפנינו כי התובע פנה אכן למל"ל
16 בתביעה לד"א, או כי נגרע ממנו דבר מה בתביעה לד"א, בשל
17 העדר אסמכתא כלשהי שהיה על הנתבעת לספק לו (בין עפ"י
18 חוק ובין כ"מקובל").

19 ממילא, נדחית התביעה לפיצוי בגין נזק שאינו ממוני –
20 משעילותיה-עובדותיה לא הוכחו, ומשהתובע אכן זנח רכיב זה,
21 הן בתצהירו והן בסיכומיו!

22

23

קיצוץ

י.

24 טוענת הנתבעת בהגנתה כי התובע חייב בגין התנהלותו והנזקים
25 שגרם בכך שלקוחות הלינו על חוסר ניסיונו במכירות, ש"גנב"
26 את כל שמות הלקוחות והתחיל לעבוד בחברה אחרת, תוך

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 12647-09-16

1 שהחל לפנות לכל לקוחות החברה בכדי לעניין אותם במוצרים
2 של מתחרים, כשפנה ללקוחות עוד בחודש האחרון לעבודתו.
3 עוד טענה כי התובע שינה ביודעין את הסיסמא של מאגרי
4 המידע של החברה, עד כי הנתבעת לא יכלה להיכנס למאגרי
5 הלקוחות והכל בשל התנהלות התובע.
6 הנתבעת עתרה לקיזוז סך 10,000 ₪.
7
8 התובע בתצהירו מתייחס לתלונות הלקוחות וטען כי הנתבעת
9 דרשה ממנו תמיד לצלם הסחורה לאחר פריקתה, ועתה היא
10 מנסה לצייר תמונה חלקית כי הוא מטריד את הלקוחות; עוד
11 טען כי היה מספק סחורה חלקית, בשל ניהול מלאי רשלני של
12 הנתבעת, או סיפק סחורה שלא הוזמנה, לאור בקשת הנתבע.
13
14 ב.ח.נ. חזר על טענותיו בנדון באשר לצילומים אצל הלקוחות.
15 באשר להחלפת הסיסמא בדואר האלקטרוני השיב כי המדובר
16 בדואר אישי שלו בתוך הנתבעת, ולה יש גישה לכל הכניסות. יש
17 בדואר זה את כל המיילים של כל הלקוחות. לא החליף סיסמא.
18 לקח המייל שלו, הדברים שלו של העבודה. לא זכור לו מייל
19 מסויים. המיילים היו מלקוחות של הנתבעת. כל המיילים
20 האלה הועברו אליו. לא פנה ללקוחות הנתבעת אחרי שסיים
21 לעבוד. לא פנה לאף לקוח. לקח אותם כי הם שלו. לא ביקשו
22 ממנו חזרה את הסיסמא. אם היו מבקשים היו מקבלים. יש
23 להם גישה לכל המיילים של כל הסוכנים בארץ.
24
25 נציין כי בפועל, תלונות הלקוחות (2) היו מאוחרים להפסקת
26 העובדה, אין הם מעידים בפנינו מטעם הנתבעת ואף אין

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 12647-09-16

1 בתלונות טענות עובדה קונקרטיות ומדוייקות באופן שניתן
2 לבחון אותן.

3
4 קשה לראות במה שהגישה הנתבעת (2 דוא"לים) כבסיס עובדתי
5 לטענת קזוז, ודאי לא טענות קיזוז מכומתת, ודאי לא הוכחה
6 לנוק או לסכום כלשהו!

7 ודאי אין בפנינו ראיות לכך כי התובע שינה הסיסמא במחשב,
8 באופן כלשהו ואף לא לכך כי התובע פנה ללקוחות החברה,
9 הציע להם כך או אחרת, בין בתקופת עבודתו ובין בעת או לאחר
10 סיומה.

11
12 הנה כי כן – טענת הנתבעת בנדון – נדחית.

13
14 יא. סיכום

15
16 הסכומים שנקבעו לעיל ישולמו ע"י הנתבעת לתובע בתוך 30 יום
17 ובצירוף ה"ה וריבית כחוק מיום הגשת התביעה ועד לתשלום
18 בפועל.

19
20 לאור היקף התביעה וטענותיה, מול תוצאותיה וראיותיה –
21 ישא כל צד בהוצאותיו.

22
23 ניתן היום, כ"ד ניסן תשע"ט, (29 אפריל 2019), בהעדר הצדדים ויישלח
24 אליהם.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 12647-09-16

שרה מאירי, שופטת
בית הדין האזורי לעבודה
תל-אביב יפו (2)

ע, א, צ' מאוסן

שרה מאירי, שופטת -

אב"ד

נ.צ. מר יעקב

גונצ'רובסקי

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6

נחתם ע"י נ.צ. ביום 20.05.19.

נחתם באישורה הטלפוני של השופטת מאירי הנמצאת בשבתון ביום 20.05.19.

קלדנית: א.כ., ש.ב.ל